

SODBA SODIŠČA (prvi senat)
z dne 1. decembra 2005*

V zadevi C-309/04,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) z odločbo z dne 20. aprila 2004, ki je prispela na Sodišče 21. julija 2004, v postopku

Fleisch-Winter GmbH & Co. KG

proti

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi P. Jann, predsednik senata, N. Colneric, sodnica, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász (poročevalec) in E. Levits, sodniki,

* Jezik postopka: nemščina.

generalni pravobranilec: P. Léger,
sodna tajnica: K. Sztranc, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 7. julija 2005,

ob upoštevanju pisnih stališč, ki so jih predložili:

- za Fleisch-Winter GmbH & Co. KG U. Schrömbges in J. Vagt, odvetnika,
- za Hauptzollamt Hamburg-Jonas G. Seber, zastopnica,
- za Komisijo Evropskih skupnosti T. van Rijn in F. Erlbacher, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 3, 11 in 13 Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode (UL L 351,

str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2945/94 z dne 2. decembra 1994 (UL L 310, str. 57, v nadaljevanju: Uredba št. 3665/87).

- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Fleisch-Winter GmbH & Co. KG (v nadaljevanju: Fleisch-Winter) in Hauptzollamt Hamburg-Jonas (nemški carinski organ, v nadaljevanju: Hauptzollamt) zaradi zahteve za povračilo predujma za izvozno nadomestilo, skupaj s kazensko sankcijo, in zaradi zavrnitve predlaganega povračila.

Skupnostni pravni okvir

- 3 Uredba št. 3665/87 v deveti in šestnajsti uvodni izjavi določa:

„[p]roizvodi morajo biti take kakovosti, da se lahko tržijo pod običajnimi pogoji;

[...]

[...] da bi se izvoznikom olajšalo financiranje izvoza, je treba državam članicam dovoliti, da znesek nadomestila v celoti ali delno plačajo vnaprej, takrat ko sprejmejo izvozno deklaracijo, s pridržkom varščine, s katero je mogoče zagotoviti povračilo tega predujma v primeru, če bi se pozneje izkazalo, da nadomestila ne bi bilo treba plačati“.

4 Člen 3 iste uredbe določa:

„1. Dan izvoza je dan, ko carinski organ prejme izvozno deklaracijo, v kateri je navedeno, da bo vložen zahtevek za nadomestilo.

2. Datum prejetja izvozne deklaracije določa:

a) veljavno stopnjo nadomestila, če nadomestilo ni določeno vnaprej,

b) morebitne prilagoditve stopnje nadomestila, če je nadomestilo določeno vnaprej.

3. S sprejetjem izvozne deklaracije je izenačeno vsako drugo dejanje, ki ima enak pravni učinek.

4. Za določitev količine, vrste in lastnosti izvoženega proizvoda je odločilen dan izvoza.

5. Dokument, ki se pri izvozu uporablja kot dokazilo o izpolnjevanju pogojev za nadomestilo, mora vsebovati vse potrebne podatke za izračun nadomestila, zlasti:

- a) opis proizvoda v skladu z nomenklaturo za izvozna nadomestila,
- b) neto maso proizvodov ali, odvisno od primera, količino, izraženo v ustrezni enoti mere, ki se uporablja za izračun izvoznega nadomestila,
- c) sestavo proizvodov oziroma sklicevanje nanjo, če je to potrebno za izračun izvoznega nadomestila.

Če je dokument, naveden v tem odstavku, izvozna deklaracija, mora tudi ta vsebovati vse podatke in zabeležko tarifne oznake nadomestila.

6. Ob sprejetju deklaracije ali dejanja so proizvodi pod carinskim nadzorom, dokler ne zapustijo carinskega območja Skupnosti.“

- 5 Člen 11(1) Uredbe št. 3665/87 določa sankcije za primer, če je izvoznik zahteval višje nadomestilo od določenega. Drugi pododstavek tega odstavka določa, da je zahtevano nadomestilo enako znesku, ki se izračuna na podlagi podatkov, predloženih ob uporabi določb člena 3 ali 25(2) te uredbe.

6 Člen 13 Uredbe št. 3665/87 določa:

„Do nadomestila niso upravičeni tisti proizvodi, ki niso primerne tržne kakovosti, oziroma proizvodi, namenjeni za prehrano ljudi, njihova uporaba za ta namen pa je neprimerna ali bistveno slabša zaradi njihovih lastnosti ali stanja.“

7 Člen 47(1) in (2) te uredbe določa:

„1. Nadomestilo plača država članica, na katere ozemlju je bila sprejeta izvozna deklaracija, le na podlagi pisnega zahtevka izvoznika.“

Zahtevek za nadomestilo se vloži:

- a) v pisni obliki: države članice lahko v ta namen predpišejo poseben obrazec;
- b) ob uporabi informacijskih sistemov, v skladu s podrobnimi pravili, ki jih sprejmejo pristojni organi in po odobritvi Komisije.

[...]

Razen v primerih višje sile je treba dokumente za plačilo nadomestila ali za sprostitev varščine predložiti v dvanajstih mesecih od datuma, na katerega je bila sprejeta izvozna deklaracija.“

8 V skladu s tretjo uvodno izjavo Uredbe št. 2945/94 velja:

„[O]b upoštevanju, da lahko izvoznik predloži napačne informacije, ki lahko povzročijo nepravilno plačilo nadomestil, če se napaka ne odkrije; da je, če se napaka odkrije, povsem običajno, da se izvozniku naloži kazen plačila sorazmernega zneska, ki bi ga nepravilno prejel, če napaka ne bi bila odkrita, in da je, če je bila napačna informacija dana namerno, prav tako običajno, da se naloži višja sankcija“.

9 Člen 21(1), prvi in drugi pododstavek, Uredbe Komisije (ES) št. 800/1999 z dne 15. aprila 1999 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode (UL L 102, str. 11) določa:

„Nadomestilo se ne odobri za proizvode, ki na dan sprejetja izvozne deklaracije niso primerne tržne kakovosti.

Šteje se, da proizvodi izpolnjujejo zahtevo iz prvega pododstavka, če se jih v običajnih pogojih lahko prodaja na območju Skupnosti z opisom, ki je naveden v zahtevku za nadomestilo, in če so proizvodi namenjeni za prehrano ljudi, njihova uporaba za ta namen pa ni neprimerna ali bistveno slabša zaradi njihovih lastnosti ali stanja.“

- 10 Člen 5(1), tretji pododstavek, Uredbe Komisije (ES) št. 2221/95 z dne 20. septembra 1995 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 386/90 glede fizičnih pregledov, opravljenih pri izvozu kmetijskih proizvodov, ki izpolnjujejo pogoje za plačilo izvoznih nadomestil (UL L 224, str. 13) določa:

„Izvozni carinski urad skrbi za spoštovanje člena 13 Uredbe (EGS) št. 3665/87.“

- 11 Člen 13(6), (9) in (10) Uredbe Sveta (EGS) št. 805/68 z dne 27. junija 1968 o skupni ureditvi trga za goveje in telečje meso (UL L 148, str. 24), spremenjene z Uredbo Sveta (ES) št. 3290/94 z dne 22. decembra 1994 o potrebnih prilagoditvah in prehodnih ukrepih v kmetijskem sektorju za uporabo sporazumov, sklenjenih med urugvajskim krogom večstranskih trgovinskih pogajanj (UL L 349, str. 105, v nadaljevanju: Uredba št. 805/68), določa:

„6. Nadomestilo se dodeli le na zahtevo in ob predložitvi ustreznega izvoznega potrdila.

[...]

9. Nadomestilo se plača, če se dokaže, da so proizvodi:

— po izvoru iz Skupnosti, razen v primeru, ko se uporablja člen 10,

— se izvažajo iz Skupnosti

[...]

[...]

10. Razen odstopanja, določenega v skladu s postopkom iz člena 27, pri izvozu proizvodov, uvoženih iz tretjih držav in ponovno izvoženih v tretje države, ni odobreno nobeno nadomestilo.“

- ¹² Odločba Komisije 96/239/ES z dne 27. marca 1996 o nujnih ukrepih za zaščito pred govejo spongiformno encefalopatijo (UL L 78, str. 47), kot je bila spremenjena z Odločbo Komisije 96/362/ES z dne 11. junija 1996 (UL L 139, str. 17, v nadaljevanju: Odločba 96/239), v členu 1 določa:

„[...] Združeno kraljestvo s svojega ozemlja v druge države članice ne sme odpremljati:

[...]

— mesa goveda, zaklanega v Združenem kraljestvu,

- proizvodov iz goveda, zaklanega v Združenem kraljestvu, ki bi lahko vstopilo v prehranjevalno verigo ljudi [...]

[...]“

13 Člen 1(a) Odločbe 96/239 določa:

„1. Združeno kraljestvo ne odpremlja:

- mesa za prehrano ljudi,

[...]

goveda, ki ni bilo zaklano v Združenem kraljestvu, razen če izvira z gospodarstev v Združenem kraljestvu pod uradnim veterinarskim nadzorom, na katerih je bil uveden sistem sledenja surovin, ki zagotavlja njihov izvor v vsej prehranjevalni verigi.

2. Združeno kraljestvo Komisiji in drugim državam članicam sporoči seznam gospodarstev, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1.

3. Združeno kraljestvo zagotavlja, da proizvode iz odstavka 1, odpremljene v druge države članice, spremlja zdravstveno spričevalo, ki ga izda uradni veterinar, v katerem je navedeno, da izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1.“

Dejansko stanje in vprašnji za predhodno odločanje

- ¹⁴ Fleisch-Winter je maja in junija 1997 prijavil pet lotov zamrznjenega govejega mesa, ki je bilo v skladu z izvozno deklaracijo namenjeno za izvoz v Rusijo. To goveje meso je kupil od francoske družbe, ki se je sama oskrbovala pri neki belgijski družbi. Preiskava, ki jo je opravila nemška carinska služba in služba za preprečevanje prevar, je odkrila dejstva, iz katerih je sledilo, da bi lahko meso izviralo iz Združenega kraljestva in bilo pripeljano v Belgijo ob kršitvi Odločbe 96/239.
- ¹⁵ Hauptzollamt je terjal vračilo predplačila izvoznega nadomestila in v enem primeru zavrnil zahtevano nadomestilo. Fleisch-Winter je po tem, ko je neuspešno vložil ugovor, proti zadevnim odločbam vložil tožbo, ki je bila prav tako zavrnjena.
- ¹⁶ Z odločbo z dne 24. novembra 1997 v različici, izdani po ugovoru z 10. septembra 1999, je Hauptzollamt za zgoraj navedenih 5 lotov Fleisch-Winterju na podlagi člena 11(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 3665/87 naložil sankcijo v skupnem znesku 104.312,90 DEM, ker v nasprotju s podatki, ki jih je predložil, ni imel pravice do izvoznega nadomestila.

17 Fleisch-Winter je vložil tožbo pri pristojnem Finanzgericht, ki je presodilo, da je Hauptzollamt upravičeno naložil sankcijo. Po mnenju Finanzgericht tožeča stranka v postopku v glavni stvari ni mogla odvrniti suma, da je za meso, namenjeno za izvoz v Rusijo, veljala skupnostna prepoved izvoza. Ker meso, za katerega je veljala prepoved, ni bilo „primerne tržne kakovosti“ v smislu člena 13 Uredbe št. 3665/87, torej ni mogel uveljavljati navedenega nadomestila.

18 V teh okoliščinah je Fleisch-Winter proti zavrnilni odločbi vložil „revizijo“ pri Bundesfinanzhof, ki je prekinilo odločanje in Sodišču postavilo ti vprašanji za predhodno odločanje:

„1. Ali okoliščina, da na podlagi preiskave carinskih organov obstaja sum, da je vnos blaga prepovedan s pravom Skupnosti, ki prepoveduje tranzit blaga, ki izpolnjuje pogoje za povračilo, iz določene države članice v druge države članice in v tretje države, sama po sebi izključuje obstoj primerne tržne kakovosti v smislu prvega stavka člena 13 Uredbe št. 3665/87/EGS, neodvisno od dejanske kakovosti ali možnosti za trženje proizvoda v posameznem primeru?

2. Ali spada zagotovitev primerne tržne kakovosti v smislu prvega stavka člena 13 Uredbe št. 3665/87/EGS, ki se poda pred nacionalnim organom ob vložitvi zahtevka za plačilo, med podatke v smislu drugega pododstavka 11(1) skupaj s členom 3 Uredbe št. 3665/87/EGS?“

Vprašnji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 19 S tem vprašanjem, ki ga je mogoče razdeliti na dva dela, bi želelo predložitveno sodišče izvedeti, ali je treba člen 13 Uredbe št. 3665/78 razlagati tako, da, prvič, nasprotuje temu, da bi bilo mogoče šteti, da je goveje meso, za katero velja prepoved izvoza, določena s pravom Skupnosti, iz določene države članice v druge države članice in tretje države, primerne tržne kakovosti, in, drugič, da za dodelitev nadomestil zahteva, naj izvoznik v primeru, ko nacionalna uprava razpolaga z indici, po katerih za proizvod velja prepoved izvoza, dokaže, da izvoženi proizvod ne izhaja iz države članice, iz katere je izvoz prepovedan.

Prvi del prvega vprašanja

- 20 Kot je Sodišče razsodilo v smislu Uredbe Komisije št. 1041/67/EGS z dne 21. decembra 1967 o podrobnih pravilih za uporabo izvoznih nadomestil v sektorju proizvodov, za katere velja sistem enotne cene (UL 1967, 314, str. 9), je zahteva „primerne tržne kakovosti“ splošni in objektivni pogoj za odobritev nadomestila in proizvod, ki ga ni mogoče tržiti na ozemlju Skupnosti v običajnih pogojih in pod oznako, navedeno na zahtevku za dodelitev nadomestila, ne izpolnjuje teh zahtev kakovosti (glej v tem smislu sodbi z dne 9. oktobra 1973 v zadevi Muras, 12/73, Recueil, str. 963, točka 12, in z dne 26. maja 2005 v zadevi SEPA, C-409/03, ZOdl., str. I-4321, točka 22).

- 21 Dejstvo, da je lastnost tržnosti proizvoda „v običajnih pogojih“ neločljiv sestavni del pojma „primerne tržne kakovosti“, poleg tega jasno izhaja tudi iz ureditve izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode, ker so od Uredbe št. 1041/67 naprej vse upoštevne uredbe zato, da bi lahko bilo za proizvod odobreno izvozno nadomestilo, prevzele tako pojem „primerna tržna kakovost“ kot tudi merilo za lastnost tržnosti proizvoda „v običajnih pogojih“. Pri Uredbi št. 3665/87 se na to zahtevo sklicuje njena deveta uvodna izjava (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo SEPA, točki 23 in 26).
- 22 Opozoriti je treba, da je bil izvoz mesa iz Združenega kraljestva takrat, ko so nastala dejstva v zadevi v glavni stvari, prepovedan z Odločbo 96/239.
- 23 Sicer pa za meso, katerega razpošiljanje v Skupnosti je znatno omejeno, ni mogoče šteti, kot da ima lastnost tržnosti „v običajnih pogojih“ (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo SEPA, točka 30).
- 24 Iz tega sledi, da goveje meso, izvoženo kljub prepovedi Skupnosti, ni „primerne tržne kakovosti“ v smislu člena 13 Uredbe št. 3665/87 in da njegov izvoz ne daje pravice do dodelitve nadomestila.
- 25 Zato je treba na prvi del prvega vprašanja odgovoriti, da je treba člen 13 Uredbe št. 3665/78 razlagati tako, da nasprotuje temu, da bi bilo mogoče šteti, da je goveje meso, za katero velja prepoved izvoza, določena s pravom Skupnosti, iz določene države članice v druge države članice in tretje države, „primerne tržne kakovosti“.

Drugi del prvega vprašanja

- 26 V sektorju govejega mesa se izvozno nadomestilo plača v skladu s členom 13(9) Uredbe št. 805/68, če je predložen dokaz, da so proizvodi po izvoru iz Skupnosti, razen v primeru uporabe odstavka 10 tega člena. V spisu ni podatkov o tem, da bi se uporabljala izjema iz člena 13(10). Nedvomno mora tak dokaz predložiti uvoznik.
- 27 Če se pojavijo dvomi o izvoru enega od proizvodov, je mogoče skupnostni izvor dokazati le z dokazom, da ima ta proizvod oziroma ti proizvodi izvor v določeni(-h) državi(-ah) članici(-ah). S tem je brez dvoma dokazano, ali je proizvod, za katerega se zahteva izvozno nadomestilo, je po izvoru iz države članice, iz katere je izvoz prepovedan.
- 28 Glede „primerne tržne kakovosti“ je treba najprej opozoriti, da je člen 13(10) Uredbe št. 3665/87 del poglavja 1 z imenom „Pravica do nadomestila“ naslova 2, imenovanega „Izvoz v tretje države“, te uredbe, kar kaže na to, da je „primerna tržna kakovost“ izvoženega proizvoda materialni pogoj, ki se zahteva za odobritev nadomestil.
- 29 Dejstva, da je „primerna tržna kakovost“ materialni pogoj za odobritev nadomestil, ni mogoče ovreči s členom 3(5) Uredbe št. 3665/87, kot zatrjuje Fleisch-Winter, saj tam navedeni podatki ne pomenijo zaključenega seznama.

- 30 V nasprotju s tem, kar zatrjuje Fleisch-Winter, tega dejstva ni mogoče ovreči niti z Uredbo št. 800/1999. Prvič se ta uredba, ki je razveljavila in nadomestila Uredbo št. 3665/87 in ima poznejši datum od dejstev v sporu v glavni stvari, *ratione temporis* ne uporablja. Drugič, člen 21 Uredbe št. 800/1999 je del poglavja I, naslova II, iste uredbe z imenom „Pravica do nadomestila“, tako kot člen 13 Uredbe št. 3665/87, kot je navedeno v točki 29 te sodbe. Navedeno poglavje je torej tisto, ki postavlja materialne pogoje za pravico do nadomestila.
- 31 Lastnost sistema izvoznih nadomestil je ta, da se pomoč Skupnosti odobri le pod pogojem, da izvoznik zanjo vloži zahtevek, in da se financira iz proračuna Skupnosti. Ker sistem temelji na neobveznih deklaracijah, mora izvoznik, če se odloči, da bi želel biti upravičen, predložiti upoštevne informacije, potrebne za nastanek pravice do nadomestila in določitev njenega zneska. Glede tega je Sodišče v smislu Uredbe št. 3665/87 in njenega sistema sankcij že razsodilo, da je nujni pogoj za odobritev pomoči, če gre za sistem pomoči Skupnosti, da njen upravičenec predloži vse garancije poštenosti in zaupanja (glej v tem smislu sodbo z dne 11. julija 2002 v zadevi Käserei Champignon Hofmeister, C-210/00, Recueil, str. I-6453, točka 41).
- 32 Izvoznik z deklaracijo proizvoda v okviru postopka izvoznih nadomestil razume tudi, da ta proizvod izpolnjuje vse potrebne pogoje za nadomestilo. Uredba št. 3665/87 izvoznika ne zavezuje, da izpolni izrecno deklaracijo o „primerni tržni kakovosti“, vendar niti če uvoznik take deklaracije ne izpolni, njegov zahtevek za nadomestilo vedno pomeni, da implicitno zagotavlja, da je ta pogoj izpolnjen. Trditvi Fleisch-Winterja, po kateri se „primerna tržna kakovost“ pravno domneva, ni mogoče pritrditi.

- 33 Skupna podrobna pravila za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode določi Komisija, nacionalni organi držav članic pa so tisti, ki skupno ureditev uporabljajo na svojem ozemlju in uveljavljajo njeno spoštovanje. Obveznost preverjanja pogojev za nadomestilo je v kontekstu, kot je v zadevi v glavni stvari, povečana zato, ker je izvoz mesa iz ene države članice zaradi varovanja javnega zdravja pred hudimi boleznimi in epidemijami predmet prepovedi. Glede tega je treba opozoriti, da je Sodišče že večkrat poudarilo resničnost tveganja, povezanega z govejo spongiformno encefalopatijo, in primerno naravo začasnih varnostnih ukrepov, upravičenih z varovanjem zdravja ljudi pred to boleznijo (glej sodbe z dne 5. maja 1998 v zadevi Združeno kraljestvo proti Komisiji, C-180/96, Recueil, str. I-2265; z dne 12. julija 2001 v zadevi Portugalska proti Komisiji, C-365/99, Recueil, str. I-5645, in z dne 22. maja 2003 v zadevi Francija proti Komisiji, C-393/01, Recueil, str. I-5405, točka 42).
- 34 Glede preverjanja vprašanja, ali so zahteve po „primerni tržni kakovosti“ izpolnjene, je treba zavriniti trditev Fleisch-Winterja, da določba, vsebovana v členu 5(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2221/95, ki zahteva, naj izvozni carinski urad skrbi za spoštovanje člena 13 Uredbe št. 3665/87, obveznost ugotavljanja, ali je podana „primerna tržna kakovost“, v celoti nalaga nacionalnim organom. Pravzaprav je namen Uredbe št. 2221/95 fizični nadzor proizvodov, medtem ko se preverjanje v primeru v glavni stvari navezuje na pravno lastnost tega, kar pa ne pomeni fizičnega nadzora.
- 35 Nasprotno, ker izvoznik z vložitvijo zahtevka za nadomestilo vedno, implicitno ali izrecno, zagotavlja „primerno tržno kakovost“, mora sam, po dokaznih pravilih nacionalnega prava, dokazati, da je ta pogoj izpolnjen tudi v primeru, ko naj bi bila deklaracija za nacionalne organe vprašljiva.

36 Poleg tega iz spisa izhaja, da je bilo po odkritju določenih podatkov, iz katerih je izhajalo, da bi bilo lahko izvoženo goveje meso z izvorom iz Združenega kraljestva in kot tako predmet prepovedi izvoza, vračilo predplačila izvoznega nadomestila in v enem primeru zahtevano nadomestilo zavrnjeno, kar je pripeljalo do upravnih in nato do sodnih postopkov. V teh postopkih Fleisch-Winter ni ponudil informacij o izvoru mesa in je celo na obravnavi navedel, da izvora obravnavanega proizvoda ni poznal. Nacionalni sodnik je tisti, ki bo pri obravnavanju vseh upoštevanih elementov iz navedenega izpeljal končni sklep.

37 Upošteva je zgoraj navedene ugotovitve, je treba na drugi del prvega vprašanja odgovoriti, da člen 13 Uredbe št. 3665/87 zahteva, naj izvoznik za odobritev nadomestila v primeru, ko ima nacionalna uprava na voljo indice, v skladu s katerimi velja za proizvod prepoved izvoza, dokaže, da izvoženi proizvod ne izvira iz države članice, iz katere je izvoz prepovedan.

38 Zato je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da člen 13 Uredbe št. 3665/87 nasprotuje temu, da bi bilo mogoče za goveje meso, za katerega velja prepoved izvoza, določena s pravom Skupnosti, iz določene države članice v druge države članice in tretje države, šteti, da je „primerne tržne kakovosti“ in da za dodelitev nadomestila v primeru, ko nacionalna uprava razpolaga z indici, v skladu s katerimi velja za proizvod prepoved izvoza, od izvoznika zahteva, naj dokaže, da izvoženi proizvod ne izvira iz države članice, iz katere je izvoz prepovedan.

Drugo vprašanje

- 39 Predložitveno sodišče s tem vprašanjem sprašuje, ali spada zagotovilo, predloženo v nacionalnem zahtevku za plačilo, da je proizvod primerne tržne kakovosti v smislu člena 13, prvi stavek, Uredbe 3665/87, med podatke, posredovane v skladu z drugim pododstavkom 11(1) in s členom 3 Uredbe št. 3665/87/EGS.
- 40 Glede zahtevka za plačilo, zajetega v členu 47(1) Uredbe št. 3665/87, je Sodišče že presodilo, da ne gre za listino tehnične oziroma postopkovne narave. Ta zahtevek, ki se lahko vloži dvanajst mesecev po datumu sprejetja izvozne deklaracije, to je pozno po izvozu, ne pomeni, čeprav je pogoj za plačilo nadomestila, pravne podlage za pravico v zvezi s takim plačilom. Zahtevek za povračilo v smislu člena 11(1) navedene uredbe torej ni vložen z oddajo zahtevka za plačilo v smislu člena 47 te uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 14. aprila 2005 v zadevi Käserei Champignon Hofmeister, C-385/03, ZOdl., str. I-2997, točki 26 in 27).
- 41 Prav tako iz sodne prakse izhaja, da so listine, zajete v členu 3(5) Uredbe št. 3665/87, to je izvozna deklaracija oziroma vsaka druga listina, uporabljena pri izvozu, tiste, ki lahko sestavljajo pravno podlago za nadomestilo in sprožijo sistem preverjanja zahtevka za nadomestilo, katerega posledica je lahko uporaba sankcije v skladu s členom 11(1) te uredbe (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo z dne 14. aprila 2005 Käserei Champignon Hofmeister, točke 23, 29 in 36).

- 42 Kot je bilo natančneje pojasnjeno v točkah 32 in 35 te sodbe, vložitev zahtevka za povračilo vedno implicitno ali izrecno zagotavlja, da so pogoji za odobritev nadomestila izpolnjeni, vključno s „primerno tržno kakovostjo“ proizvoda. V tem primeru zahtevka za plačilo, zajetega v členu 47 Uredbe št. 3665/87, ne bi mogli šteti za odločilnega za nastanek materialne pravice do nadomestila.
- 43 Upošteva je zgornje ugotovitve, je treba na drugo vprašanje tako odgovoriti, da zagotovilo, dano v nacionalni zahtevi za plačilo, da je proizvod „primerne tržne kakovosti“ v smislu člena 13, prvi stavek, Uredbe št. 3665/87, ne spada med podatke, ki se predložijo v skladu z določbami členov 11(1), drugi pododstavek, in 3 navedene uredbe. Vendarle ga lahko nacionalni sodnik pri presoji položaja izvoznika upošteva kot dokaz.

Stroški

- 44 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

- 1. Člen 13 Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode, kot je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2945/94 z dne 2. decembra 1994 je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da bi bilo mogoče šteti, da je goveje meso, za katero velja prepoved izvoza, določena s pravom Skupnosti, iz določene države članice v druge države članice in tretje države, „primerne tržne kakovosti“ in da za dodelitev nadomestila v primeru, ko nacionalna uprava razpolaga z indici, v skladu s katerimi velja za proizvod prepoved izvoza, od izvoznika zahteva, naj dokaže, da izvoženi proizvod ne izvira iz države članice, iz katere je izvoz prepovedan.**
- 2. Zagotovilo, dano v nacionalni zahtevi za plačilo, da je proizvod „primerne tržne kakovosti“ v smislu člena 13, prvi stavek, Uredbe št. 3665/87, kot je bila spremenjena z Uredbo št. 2945/94, ne spada med podatke, ki se predložijo v skladu z določbami členov 11(1), drugi pododstavek, in 3 navedene uredbe. Vendarle ga lahko nacionalni sodnik pri presoji položaja izvoznika upošteva kot dokaz.**

Podpisi